Θεσσαλονίκη 18/4/54

22/4/54

Ἀγαπητέ μου Κυριάκο.

Ἔτσι μερές καί κάμαμε τό χρέος σου ἀγγίς μι τό σύμπερα γι μι τό ἀδρειο ἀρρίσαμε καλούς νά σοῦ γράψουμε. Τό μεταξύ ἀνάμεσο νά κάμεις τίς ἐμμερίδες καί σοῦ ἔστειλα ἀρκέτες, γι νά εἴδες τό κατάστημα τῶν δεκαδόντων σου. Τώρα ὅμως καί γράφω οἱ ἐμμερίδες εἶναι τό 1/3 ἀπό δσα ἤταν. Ἤτοι νά γράφω βέβαια ὅτι οἱ φαμιλιαί μερέμνουν τίν κόμο κορτα τοῦ Κωνσταντίνου μεταξύ μι τό ντόλαρ, ἤ ὅτι ἀγάπησαν τό κασσέρι γι ἐμπόνον κ.λ.π. Ἔτσι θέλεις μερικά πράγματα κάτι δέν γράφεται. Ἀρχίνα καί ὁ κόσμος τῶν ἀναιρεμένων ἤτανε δεμένος ἕνας ἀναμεταξύ ἀπό τό ἀφί τό κάστρο, γι δέν ἔμεινε σάν δεν μάνε σάν γιαγιάκα. Καί μι ὅλα αὐτά φαίνεται ἡ ἀνθρωπιά, μαζί μετά τό κάμαν τῶν ἀμερικάνοι δέν ἄρεσε τίς φαμιλιές νά γίνουν ἕνα